

ρὰς τοῦ παιδίου καρδίας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπεμπομένην. Ἐν τούτοις ὁ μαρκήσιος διέμεινεν ἀκίνητος, τὸ μέτωπον σκεπτικὸν ἔχων καὶ σχεδὸν ἐμφροντις.

— Τί ἔχεις, φίλε μου; εἶπεν ἀνεγειρομένη ἡ μαρκησία.

— Τίποτε, ἀπεκρίθη, ὑπάγωμεν νὰ τὴν φιλήσωμεν.

Ἡ δὲ Σιδύλλα, ἀκούσασα τὸν κρότον τῶν πλησιάζοντων βημάτων, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τῶν ποδῶν τῆς καὶ ἐγένετο ἐρυθρὰ ὡς χαμαικέρκσον.

— Κόρη μου, εἶπεν ὁ γέρον μαρκήσιος σφίγγας αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του, σὲ ἐπαινῶ· ἀλλὰ λείπει σταυρὸς εἰς τὴν ἀγίαν σου τράπεζαν· πρέπει νὰ ἀνεθυμίζεται ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ πλησίον τῆς θυνάμειός του.

— Ἐχεις δέκατον, εἶπεν, Σιδύλλα, θὰ βάλω ἐν σταυρὸν.

— Σὺ μόνη, εἶπεν ἡ μαρκησία, ἔπλεξες αὐτὰ τὰ ὠραία γράμματα;

— Ἐγὼ ἀπεκρίθη ἡ Σιδύλλα, ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος ἔκοψε τὰ ἴα. Καὶ πιστεύεις ὅτι δὲν κατάρθωσα νὰ τὸν πείσω νὰ προσευχθῇ καὶ αὐτός; Εἶναι τέρας!

Ἡ Σιδύλλα προσέθηκεν εἰς τὴν ἐπιτίμησιν ταύτην κίνησιν τινὰ τῶν ἐφύων φοβερὰν, σκληρῶς λυπήσασαν, ὡς ἐφάνη, τὸν Ἰάκωβον, ὅστις ταπεινώσας πρὸς τὸ ἔδαφος τὰ πεπλανημένα βλέμματά του ἐψιθύρισε δειλῶς.

— Δὲν ὑπάρχει Θεός!

— Ταλαιπώρε! ἀνέκραξεν ἡ Σιδύλλα, καὶ ὠθήσασα αἶφνης αὐτὸν ἐκ τῶν ὤμων κατέστρεψε τὴν ἰσορροπίαν του. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ἐξηπλωμένον παρὰ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου εἰς θέσιν ἀδεξίαν καὶ περίτρομον, ἔρρηξεν ἀποτόμως εἰς τὰ δάση γλυκὺν ἔχον γέλωτος, καὶ, ὑψώσασα τοὺς ὤμους:

— Ἀνόητε! εἶπε.

Ὁ δὲ Ἰάκωβος ἐθέλχθη:

(Ἐπεται συνέχεια)

## ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΚΟΜΕΓΧΑΓΗ

Βασ. ἑταιρίαν τῶν Ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρχτῶν.

Κατὰ τὴν 23<sup>ην</sup> Δεκεμβρίου λ. ε. συνήλθεν ἡ ἐντιμὴ αὕτη ἑταιρία εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν προεδρεύοντος τοῦ ἀντιπροέδρου, αὐτῆς Κ. Κ. Φ. Βεγγέρου μυστικοῦ ἀρχαιοφύλακος καὶ ἱστοριογράφου τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας.

Κύριος σκοπὸς τῆς συνεδριάσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογή νέου προέδρου, ἀποβιώσαντος, κακῆ τύχῃ, τοῦ ἐνδόξου μνήμης προέδρου καὶ προστάτου αὐτῆς Φρεδερίκου τοῦ Ζ', ὅστις, οὐ μόνον ὡς πρόεδρος καὶ βασιλεὺς συνέδραμεν αἰέποτε τὴν ἑταιρίαν, ἀλλὰ

καὶ ὡς ἐνεργητικὸν μέλος δι' ἰδίων αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ ἐρευνῶν συνέτεινε παντὶ σθένει εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς προαγωγὴν· τούτου ἕνεκεν ἀπεφήνατο ὁμαθυμαδὸν ἡ ἑταιρία, ὅπως ἐν γενικῇ συνεδριάσει ἐκφωνηθῇ κατάλληλος λόγος πρὸς τιμὴν καὶ ἀνάμνησιν τοῦ αἰοδίμου τούτου ἀνδρός.

Παραψηφεί· δὲ ἐξελέχθη πρόεδρος ὁ νέος τῆς Δανίας Βασιλεὺς Χριστιανὸς ὁ Θ', ὅστις δεξάμενος ἀσμένως τὴν προεδρίαν ὑπόσκησε νὰ διαδοθαιώσῃ, διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, τὴν ἑταιρίαν ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἐπιδοχίλεύσει αὐτῇ τὰς αὐτὰς τοῦ προκατόχου του μερίμνας πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς.

Ἀκολουθῶς λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἀξιότιμος γραμματεὺς αὐτῆς, ὁ καὶ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας Κ. Κάρολος Ράφνος, ἐξέθεσεν ἐν συντόμῳ τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας.

Συγχρόνως δὲ ἀπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις ἱστορικῆς περιγραφῆς τῆς Ἰσλανδίας ἀπὸ τῆς προσηρτήσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Νορβηγίαν καὶ Δανίαν ἥτοι ἀπὸ τοῦ 1264 ἔτους μέχρι τοῦ 1800, καὶ εἰ δυνατόν μέχρι τοῦ 1852· ἡ δεσύνταξις τοῦ συγγράμματος τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν ἀρχαιοφύλακα τῆς αὐτῆς ἑταιρίας Κ. Ἰω. Σιγνρδσῶνα.

Ἐγένετο ὡσαύτως λόγος καὶ περὶ τῶν ἀποσταλεισῶν τῇ ἑταιρίᾳ διαφόρων ἀξιολόγων διατριβῶν ἵνα κατὰ χωρισθῶσιν εἰς τὰ προσεχῆ τεύχη τῶν χρονικῶν αὐτῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν διατριβῶν τούτων εἰσὶν αἵτινες λόγου, αἱ ἐπιγραφόμεναι: Ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἀρκτῶας φιλολογίας, ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ν. Μ. Πετερσένου. — Περὶ διαφόρων ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων ἀνακλυφθεισῶν ἐν Σελανδίᾳ, ὑπὸ Κ. Φ. Χέρβστου. — Περιγραφὴν ἀρχαίου τινὸς ῥωμαϊκοῦ νομίσματος ἀνευρεθέντος ἐν τῷ τῆς Σάνδης νεκροταφείῳ. — Περὶ τῆς ἐν ταῖς Σελανδίαις καὶ ταῖς Ὀρκάσαι νήσοις ἀρκτῶας ἐθνικότητος, ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Γριμύρου Θομσένου. — Περὶ τῆς ἐν Νορβηγίᾳ δουλείας, ὑπὸ Λ. Γισσσίγγου. — Περιγραφὴ τοῦ ἐν Σλεσβίγῃ Πωφόλτου, ἐνθα ἐβαπτίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀράλδος, ὑπὸ Χρ. Κ. Λωρενζένου. — Ἱστορικὴ περιγραφὴ τοῦ ἄστεως Γοττόρπου τοῦ ἐν Σλεσβίγῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Ἰσλανδικοῦ νόμου Βαλδεμάρου τοῦ Α', ὑπὸ Κονράδου Γισλάσωνος. — Εἰκασίαι τινὲς ἐπὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων Vainulä, Pohjola. κ. λ. περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τῷ ποιήματι Καλεδάλια, ὑπὸ Α. Ι. Εὐρωπαίου. — Περὶ τῆς παραγωγῆς καὶ σημασίας διαφόρων τῆς Σελανδίας τοπικῶν ὀνομάτων, ὑπὸ Αἰμιλίου Μαδσένου. — Διατριβὴ περὶ τῶν ἐν ἀρκτῶν ἡρωϊκῶν παραδόσεων τῶν Καρολοβιγγίων, ὑπὸ Κ. Ροσεμβέργου. — Περὶ τῆς δημόδους πίστεως τῶν ἀρκτῶων λαῶν καὶ ἰδίως τῶν Ἰσλανδῶν, ὑπὸ Βενεδικτῶ Γρωνδάχου.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἐξελέχθησαν ὡς μέλη τῆς ἑταιρίας διάφοροι διάφορων ἐθνῶν ἔξοχοι ἄνδρες ἐν οἷς καὶ οἱ ἡμέτεροι κύριοι Θεόφιλος, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· Ἀθανάσιος, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Κερκύρας· Α. Ρίζος Ραγκαβῆς, καθηγητὴς ἐν Ἀθήναις· Κάρολος Δ. ὁ Βυζάντιος· Πέτρος Βράλλας, καθηγητὴς ἐν Κερκύρᾳ· Ἀλέξανδρος Δαμασκηνός, πρόεδρος τῆς ἰονίου γερουσίας· ὁ Κόμης Νικόλαος Κ. Λούντσης ἐκ Ζακύνθου· Γεώργιος Μακροράνος, δικηγόρος ἐν Κερκύρᾳ· Σπυρίδων Ροδοθέατος πρόεδρος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Δικαστηρίου· ὁ Κόμης Δημήτριος Σολομός ἐκ Ζακύνθου· Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης βουλευτὴς Λευκάδος· καὶ Σπυρίδων Ἰωάννης Βλασόπουλος ταμίης ἐν Ἰθάκῃ.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

## ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 15, 1864.

Τὸ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συμπληρωθὲν, ὡς ἀνηγγείλαμεν, ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Βούλγαρη παρητήθη τέλος, καὶ ἀποτόμως, μὴ τυχὸν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ βασιλέως εἰς τινὰ διατάγματα καὶ ἀπολέσαν σχεδὸν ἐν τῇ Συνελεύσει τὴν πλειοψηφίαν· ἀντικατεστάθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Κανάρη πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, παραλαβόντος συναργάτας τοὺς ἑξῆς· Θρασύβουλον Ζαίμην ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Θεόδωρον Δηλιγιάννην ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Δημήτριον Χρηστίδην ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, Πάνον Κορωνάϊον, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Ἀλέξανδρον Κουμουνδοῦρον, ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδείσεως. Ἄπαντες οἱ νέοι ὑπουργοὶ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλατε ὑπουργοί, οἱ πλεῖστοι μάλιστα οὐχὶ ἄπαξ· κέκτηνται δὲ καὶ ἰκανότητα καὶ ὄνομα καὶ πείραν. Εἴθε πράξωσιν ἀγαθὰ. — Συνεπείρ τῆς μεταβολῆς ταύτης παρητήθησαν καὶ τρεῖς νομάρχαι καὶ τινες εἰσαγγελεῖς καὶ ὁ πρὸ μικροῦ διορισθεὶς Διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας, ὃν τινὰ διεδέχθη ὁ πληρεξούσιος Κ. Τάττα Μαυρομμάτης. — Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔγραψεν ἐπιστολὴν ἰδιόγραφον πρὸς τὸν πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δηλιγιάννην, ὡς μόνον ἐκ τῶν συναδέλφων του μὴ ὑπογράψαντα τὴν ἀπότομον παραιτήσαν, ἀλλὰ πέμψαντα ἄλλην ἰδιαιτέραν. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἐξέδωκαν τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα.

Τὸ ἐπουργικὸν συμβούλιον πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Συμπολιταί!

Καθ' ἣν στιγμήν λήγει τὸ στάδιον τοῦ κλονισμοῦ, τὸν ὑποτον ἀναγκάτως ἐπέφερεν ἡ ἐθνοσωτήριος μεταβολή, καὶ ἄρχεται ἡ περίοδος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νομίμου τάξεως, αὐδαίς βεβαίως ὄγνωε, πόσον δυσχερὴ καὶ ἀκροσφαλῆ

εἶναι τὰ καθήκοντα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας.

Ἡ Πατρίς ἔχει πλήρες δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τῶν διαπόντων τὰ δημόσια πράγματα τὴν πραγματοποίησιν τῶν νομίμων πόθων τῆς, ἐνεκα τῶν ὁποίων οὐδεμιᾷ θυσιᾷ ἐφείσθη· ἠθέλησε καὶ θέλει ἡ Πατρίς τὴν εὐκρινῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, τὴν ἐδραΐωσιν τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου ἐνόησε πάντοτε νὰ ἐναποθέσῃ τὴν τύχην τῆς, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται πολλὰ μέσα· ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ παγιωθῇ ἡ τάξις, καὶ, διὰ νὰ κατορθωθῇ ταῦτο, καθήκον ἔχουσιν οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου νὰ λάβωσιν ἀνυπόθετον καὶ ἰδιαιτέραν ὑποντίδα περὶ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ πολυειδεῖς ὑπηρεσίαι εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἶναι πασίγνωστοι, νὰ διοργανώσωσι συγχρόνως τὴν ἐθνοφυλακίαν, αὐτὴν τὴν ἄλλην ἐθνικὴν δύναμιν, ἥτις εἰς κρίσιμους περιστάσεις ἀξιολόγουσ· ὑπηρεσίας οὐχ ἥττον προσήνεγκε, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ εἰσαγάγωσιν ἅπαν ἀναβολῆς τὴν αὐστηρότεραν οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ κράτους.

Κληθέντες ὑπὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, δὲν ἐδιδάσκαμεν νὰ ὑποκούσωμεν, χωρὶς νὰ ἄγνοῦμεν οὔτε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, οὔτε τὸ ἔαρος τῆς εὐθύνης μας.

Ἀναλαμβάνομεν τὰ δύσκολα καθήκοντά μας, ἐπηρειζόμενοι οὐχὶ εἰς τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑποστήριξιν· ἀνεῷ αὐτῆς οὐδὲν δυνατόν· μετ' αὐτῆς τὸ πᾶν κατορθοῦται.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν θελωμεν ἔχει, καθ' ἑλπὴν τὴν πορεῖαν μας, ἀχώριστον ὁδηγὸν τὴν πίστην καὶ εὐκρινῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων· θελωμεν διατηρήσει ἀπεριορίστον σέβας πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας· θελωμεν δεῖξει πλήρη ἀμεροληψίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαρτίου 1864.

Ὁ θεὸς τοῦ βασιλέως Φρειδερίκος, καὶ οὐχὶ Ἰωάννης, ὡς ἐσφαλμένως ἐγράφη, διατρίβει πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα.

Ἐξ Ἀμβούργου ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ δοῦξ τοῦ Αὐγουστέμβουργου εὐρέθη νεκρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης του.

Ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ περὶ Ἑπτανήσου συνθήκη ὑπεγράφη· ἀλλ' εἰσέτι οὐδὲν βέβαιον.

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΠΑΠΑΝ. Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Γαλλικοῦ Χρόνου περιγράφει τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων τῶν Πάπαν ὡς ἐφεξῆς. — Ὁ ἐπισκεπτόμενος, ἀφοῦ δι-  
 ἔλθῃ τοὺς προδόμους, εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Πάπα. Ἡ Α. Α. κάθεται ἐν πῶ μυχῷ τῆς αἵθουσας ὑπὸ τεχνητὸν οὐρανίσκον ἐπὶ μικροῦ θρόνου, μίαν βαθμίδα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀνυψωμένου, καὶ ἐξ ὀλοσφρικοῦ ἐπιχρύσου κεκαλυμμένου· τράπεζα δὲ, ὡς γραφεῖον, πρόκειται αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος γονυπετεῖ πρῶτον μὲν ἐν τῇ θύρᾳ, ἔπειτα δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἵθουσας, καὶ τελευταῖον πλησίον τοῦ θρόνου, ἐνθα ὁ Πάπας προτείνει τὸν πόδα αὐτοῦ, καὶ οὗτος ἀσπάζεται τὴν λευκὴν ἐμβάδα, ἐφ' ἣς ὑπάρχει χρυσοῦς σταυρὸς· μένει δὲ γονυπετὴς, ἄχρις οὗ ἡ Α. Α. νεύσῃ αὐτῷ πρὸς ἐξέγερσιν. Καὶ τοῖς μὲν λαϊκοῖς εὐθὺς δι-